

zakonskih znakov kaznivega dejanja poskusa izsiljevanja, čeprav je to z aktom izročitve denarja v bistvu bilo že dokončano, ob tem pa ugotavlja, da jih je obdolženi izpolnil že s predhodnim ravnanjem, ki ga razlaga v točkah 187 in 188 obrazložitve.

18. V obrazložitvi izpodbijane sodbe torej čas storitve kaznivega dejanja in izvršitvena dejanja obdolženca, s katerimi je izpolnil zakonske znake z obtožbo očitanega mu kaznivega dejanja, niso jasno in določno obrazloženi, ker daje sodišče prve stopnje dokazom, ki so pridobljeni z izvajanjem prikritih preiskovalnih ukrepov v času po v opisu kaznivega dejanja navedenem času storitve kaznivega dejanja in ravnjanju obdolženca v tem času, torej po 4. 7. 2012, dvojen pomen. V sodbi oboje navaja kot pravno relevantna dejstva, saj jih vsebinsko povzema in na podlagi tega sklepa, da je obdolženemu kaznivo dejanje dokazano in da je zanj krv (točki 193 in 194), nasprotno temu pa v drugih delih obrazložitve (točki 187 in 188) ugotavlja, da so za zaključke o tem, ali je obdolženi storil očitano mu kaznivo dejanje, ti dokazi nepomembni. Obrazloženo kaže na nejasnost razlogov o odločilnih dejstvih in predstavlja kršitev iz 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP, ki jo je pritožbeno sodišče ugotovilo v okviru uradnega preizkusja napadene sodbe, saj je noben od pritožnikov ne uveljavlja v navedeni obliki. Obdolženec v pritožbi sicer zatrjuje, da so razlogi napadene sodbe sami s seboj v nasprotju in v tem vidi enega od razlogov za v njegovi pritožbi uveljavljano kršitev iz 11. točki prvega odstavka 371. člena ZKP, vendar svojega zatrjevanja v pritožbi zatem ne obrazloži s konkretnim, ki bi tako kršitev potrjevala.
19. Ugotovljene bistvene kršitve določb kazenskega postopka imajo vselej za posledico razveljavitev sodbe in vrnitev zadeve sodišču prve stopnje v novo sojenje (prvi odstavek 392. člena ZKP), zato je pritožbeno sodišče odločilo tako, kot je razvidno iz izreka tega sklepa.
20. Obdolženec v pritožbi zatrjuje, da izrek izpodbijane sodbe nasprotuje razlogom sodbe in da se sodišče prve stopnje ni opredelilo do vseh dokazov v njihovi medsebojni povezavi oziroma ni presodilo pomembnih delov posameznih dokazov in da prepisi izpovedb prič (navedbe v 196. točki), predvsem pa njihova napačna interpretacija (točka 170 - izpovedba ), ne predstavljajo dokazne ocene, ki jo sicer prvočinkna sodba vsebuje od točke 169 dalje, ker se na v pritožbi izpostavljeni del opisa kaznivega dejanja iz izreka od 6. do 20. vrstice opisa ne nanaša. V tem pritožnik prav tako vidi kršitev iz 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP, pa tudi kršitev obdolženčeve pravice do obrambe, ker se zoper tako obrazloženo sodbo ne more braniti. Podobno zatrjuje v pritožbi tudi zagovornica, ko nавaja, da so izvedeni dokazi v sicer obširni sodbi (96 strani) le povzeti, niso